

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 31 sierpnia 2010 r. — Tomasz Ziolkowski przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-424/10)

(2010/C 301/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tomasz Ziolkowski

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on obywatelowi Unii, który jedynie na podstawie prawa krajowego legalnie zamieszkuje w państwie członkowskim od ponad pięciu lat, ale nie spełnił w tym czasie wymogów art. 7 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE, prawo stałego pobytu w tym państwie członkowskim?
- 2) Czy do okresu legalnego pobytu w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE należy zaliczyć także okresy pobytu obywatela Unii w przyjmującym państwie członkowskim przed przystąpieniem jego państwa pochodzenia do Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 158, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 31 sierpnia 2010 r. — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-425/10)

(2010/C 301/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on obywatelowi Unii, który jedynie na podstawie prawa krajowego legalnie zamieszkuje w państwie członkowskim od ponad pięciu lat, ale nie spełnił w tym czasie wymogów art. 7 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE, prawo stałego pobytu w tym państwie członkowskim?
- 2) Czy do okresu legalnego pobytu w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE należy zaliczyć także okresy pobytu obywatela Unii w przyjmującym państwie członkowskim przed przystąpieniem jego państwa pochodzenia do Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 158, s.1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2010 r. w sprawie T-547/08 X Technology Swiss GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 2 września 2010 r. przez X Technology Swiss GmbH

(Sprawa C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: X Technology Swiss GmbH (przedstawiciele: adwokaci A. Herbertz i R. Jung)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie T-547/08 oraz stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby odwoławczej Urzędu Harmonizacji z dnia 6 października 2008 r. w sprawie R 846/2008-4;
- obciążenie kosztami postępowania drugiej strony postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu, w którym skarga wnoszącej odwołanie mająca na celu stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 6 października 2008 r., na mocy której zgłoszenie przez wnoszącą odwołanie znaku odzwierciedlającego pozycję obejmującego pomarańczową barwę palców skarpety zostało odrzucone.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni przewidzianej w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) Nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji znaków towarowych, które nie mają charakteru odróżniającego. W spornej decyzji Sąd dopuścił się błędu stosując podwyższone wymogi w odniesieniu do charakteru odróżniającego.

Dokonywanie oceny charakteru odróżniającego obejmuje nie tylko cechy konkretnego znaku towarowego ale również ogólne wrażenie wywoływane przez znak w odniesieniu do oznaczonego nim towaru. Oznacza to, że charakter odróżniający zgłoszonego znaku towarowego podlega ocenie z jednej strony w kontekście poszczególnych składników znaku jak jego formy, usytuowania czy koloru oraz z drugiej strony, czego nie dokonał Sąd, w kontekście ogólnego wrażenia, które wywołuje. W ramach takiej oceny należy ponadto co do zasady uwzględnić okoliczność, że nawet określony stopień charakteru odróżniającego wystarczy by rejestracja znaku towarowego była możliwa.

Sąd błędnie podwyższył wymagania stosujące się do zgłoszonego znaku towarowego powołując się na orzecznictwo dotyczące trójwymiarowych znaków towarowych, na które składa się sam wygląd towaru a także dotyczące graficznych znaków towarowych obejmujących dwuwymiarowe przedstawienie towaru. Orzecznictwo to nie znajduje zastosowania do zgłoszonego znaku towarowego, ponieważ znak towarowy wnoszącej odwołanie nie jest trójwymiarowym znakiem i nie ma porównywalności polegającej na tym, że orzecznictwo dotyczące innych znaków towarowych mogłoby stosować się do zgłoszonego znaku. W przeciwieństwie do znaków towarowych, do których odnosi się przywołane orzecznictwo znak wnoszącej odwołanie odnosi się jedynie do nieznacznej części oznaczonego towaru. Wyraźnie ograniczone i dokładnie zdefiniowane pod względem kolorystycznym oznaczenie, które w stosunku do oznaczanego towaru jest małe nie może być porównywalne do znaku towarowego, który w całości pokrywa się z wyglądem towaru.

Nawet jeżeli przyjąć, że orzecznictwo dotyczące trójwymiarowych znaków towarowych znajduje zastosowanie do zgłoszonego znaku wyrok Sądu jest błędny. Znak towarowy wnoszącej odwołanie spełnia bowiem uznane w orzecznictwie wymogi stosujące się do trójwymiarowych znaków towarowych. Odróżnia się on znacznie od norm i zwyczajów danego sektora i spełnia swoją podstawową funkcję polegającą na wskazywaniu pochodzenia handlowego. Wywody Sądu na temat stopnia uwagi jaką zwraca właściwy krąg odbiorców są błędne, gdyż właśnie w przypadkach artykułów, które nie mogą zostać wypróbowane przed ich zakupem konsument zwraca szczególną uwagę i odznacza się szczególną znajomością znaku towarowego. Ponadto Sąd nie odniósł się w wystarczającym stopniu do przedstawionego przez wnoszącą odwołanie argumentu dotyczącego dokładnie określonego odcienia koloru. Jako że Sąd określił oznaczanie skarpet sportowych jako zwyczajną praktykę nie da się zrozumieć dlaczego umieszczenie koloru za każdym razem w tym samym miejscu i przy użyciu tego samego odcienia nie może stanowić oznaczenia, które podlega rejestracji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 2 września 2010 r. — Hristo Gaydarov przeciwko Direktor na Glavna direktsia „Ohranitelna politisia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Sprawa C-430/10)

(2010/C 301/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hristo Gaydarov

Strona pozwana: Direktor na Glavna direktsia „Ohranitelna politisia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG⁽¹⁾, w okolicznościach sprawy przed sądem krajowym należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie, jeżeli obywatelowi państwa członkowskiego zakazuje się opuszczenia terytorium jego własnego państwa, gdyż w państwie trzecim popełnił przestępstwo mające za przedmiot środki odurzające, o ile jednocześnie występują następujące okoliczności:
 - 1.1 wspomniane przepisy dyrektywy nie zostały transponowane w sposób wyraźny w odniesieniu do własnych obywateli państwa członkowskiego;
 - 1.2 podane przez ustawodawcę krajowego powody przyjęcia dopuszczalnych celów ograniczenia swobody przemieszczania się obywateli bułgarskich oparte są na rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)⁽²⁾ i
 - 1.3 zastosowanie środków administracyjnych następuje w związku z art. 71 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. oraz z uwzględnieniem motywu 5 i 20 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)?
- 2) Czy z ograniczeń i warunków przewidzianych dla wykonywania swobody przemieszczania się obywateli Unii oraz